

Fotografijos dirbtuvių planas: *Lobių paieška*

Sienos Meno Institutas

Instruktorė: Jacqueline Tune

Apžvalga:

Šiame užsiėmime fotografija ir žaidimai naudojami kaip būdas pakeisti mūsų aplinkos suvokimą. Moksleiviai mėgsta tokią fotografinę „lobių paiešką“, be to, ji taip pat sukuria progą įsitraukti ir stiprinti bendradarbiavimo įgūdžius.

Šioje veikloje dalyviai stiprina kūrybiškumo ir kritinio mąstymo įgūdžius, o grupinėje dirbtuvių diskusijoje padeda vystyti komunikacinius įgūdžius. Tam tikrose veiklos dalyse, kai dirbama poromis ar grupelėmis, stiprinami ir bendradarbiavimo įgūdžiai.

Mūsų pavyzdinės dirbtuvės vyksta gamtos istorijos muziejuje, tačiau jos gali vykti nuotoliu, viduje ar lauke.

1 dalis:

Įžanginė diskusija: dalyviams trumpai pristatoma vieta, aptariama, kaip tokioje vietoje paprastai lankomės, kokiomis priemonėmis dažnai naudojamės (tarkime, vadovais, žemėlapiams, muziejaus / parodos katalogais ir pan.)

Pirminė fotografavimo fazė: esamoje aplinkoje dalyvių prašoma surasti intriguojančių detalių, kurios gali tapti „lobiu“, kurio ieškotų kiti dalyviai. Detalių paieškai ir fotografavimui telefonu ar fotoaparatu skiriama maždaug 10min., dalyviai tai daro individualiai. Pagrindinė užduotis - padaryti nuotraukų, objektai kuriose nėra taip jau užslėpti, bet ir ne tiek akivaizdūs, kad būtų iškart lengvai pastebimi. Instruktorius veiklos metu vaikštinėja ten pat, kad galėtų padėti dalyviams fotografuoti, duoti patarimų, pasiūlymų ir individualaus grįžtamojo ryšio.

Pirmas nuotraukų aptarimas: šioje dalyje aptariamos visų dalyvių padarytos nuotraukos, idealiu atveju, jas visiems rodant projektoriuje, kad visiems būtų patogų žiūrėti ir diskutuoti. Įtraukiant žaidimo elementą, instruktorius prašo dalyvių atspėti, kokio objekto dalis nufotografuota. Diskusijos metu tyrinėjama, kurios nuotraukos sėkmingiau ar mažiau sėkmingai sukūrė intrigą, pateikė užuominą, bet nepateikė akivaizdžios informacijos.

2 dalis:

Po pirminės diskusijos, dalyviams skiriamos papildomos 10min. ir prašoma padaryti dar vieną nuotraukų rinkinį (vėl dirbant individualiai), atsižvelgiant į aptartas įžvalgas, gautus patarimus ir išsakytas nuomones. Tuomet grupė vėl susitinka ir pasidalina geriausiomis savo nuotraukomis. Instruktorius moderuoja grupės diskusiją apie atrinktas nuotraukas: kuo jos įdomios, kaip būtų galima jas pakoreguoti, kad taptų dar įdomesnės (atsižvelgiant į jų kompoziciją, kadruotę, apkirpimą, mastelį, išlaikymą ir pan.), su grupe bando atspėti, kurioje vietoje nuotraukos padarytos. Tikslas – padaryti nuotraukas, kurios būtų patrauklios vizualinės kompozicijos požiūriu, o taip pat suteiktų užuominų žiūrovams, leidžiančių spėti, kur nuotraukos padarytos. Gali būti sudėtinga tai subalansuoti, ir šis iššūkis vėliau bus aptariamas grupėje.

3 dalis:

Jei yra pakankamai laiko, grupei skiriamos dar 10min. galutiniam nuotraukų rinkinio „lobių paieškai“ sudarymui, vėliau rinkinį pademonstruojant visiems dalyviams ir aptariant jas grupėje.

4 dalis: Finalinė diskusija:

Dalyviai raginami atsižvelgti į šią veiklą fotografuojant ateityje:

- Kaip geresni fotografavimo įgūdžiai gali padėti padaryti įtaigesnę nuotrauką?
- Kaip mažiau akivaizdus nuotraukos objektas gali suteikti nuotraukai įspūdžio?
- Kaip pritraukti žiūrovo dėmesį pasitelkiant intrigą?
- Kaip galima panaudoti nuotraukas žaismingai pažiūrėti į įprastą erdvę ir naviguoti joje?
- Kaip detalių pastebėjimas gali pakeisti mūsų standartinį požiūrį į aplinką?

Veiklos pratęsimas:

Pasibaigus užsiėmimui atrinktais dviem ar trimis nuotraukų rinkiniais galima pasidalinti viešai per ugdymo įstaigą / blog'ą arba atspausdinti juos ir palikti dirbtuvių vietoje, kad paskatintų ir kitus lankytojus imtis tokios „lobių paieškos“ tyrinėjant erdvę.

Pavyzdys: bendra „lobių paieška“, kurią sukūrė jaunieji dalyviai, tyrinėję istorinį San Giovanni d'Asso centrą Sienos provincijoje: <https://sienart.blog/caccia-a-tesorquirico/>

Mokymosi rezultatai:

Šios veiklos dėka dalyviai stiprina kūrybiškumo ir kritinio mąstymo įgūdžius, o diskusijos grupėse padeda vystyti komunikacijos gebėjimus. Kai veiklos atliekamos porose ar grupėmis, vystomi ir bendradarbiavimo įgūdžiai.

Iš techninės pusės, dalyviai aiškinasi, kaip geriausiai nufotografuoti ir įrėminti detales, kaip pasinaudoti esamu apšvietimu, kaip rasti labiau intriguojantį kampą, koku atstumu fotografuoti objektą, neprarandant „tikrojo“ objekto ir jo aktualumo. Dalyviai skatinami išeiti iš savo komforto zonos, atrasti naujus ir jaudinančius objektus, kurių jie niekad iki tol nepastebėjo ar nepagalvojo atkreipti į juos dėmesį. Iš esmės, dalyviai skatinami sulėtinti savo tempą, skirti laiko apžiūrėti ir pastabėti bei atrasti sąsajas tarp apžiūrimų objektų.

Visgi šiame užsiėmime gali kilti pavojus, kad iš pradžių dalyviai jaus žaidimo jaudulį ir tiesiog stengsis surasti ir nufotografuoti kiek įmanoma daugiau detalių, nebūtinai skirdami pakankamai dėmesio įdomios temos, kurią norisi tyrinėti, pasirinkimui. Kai tik dalyviai suvokia, kad gali rinktis iš didžiulės temų įvairovės, jie gali tiksliau išsigryninti savo tyrinėjimo temą, grįžti prie kažko, kas patraukė jų dėmesį ir nerti į tai giliau, tačiau ramiai ir su smalsumu. Tuomet dalyviai ima atidžiau naudotis fotoaparatu, žaisti fotografavimo kampais, kompozicija, fokusavimu, o tai tampa

smagumo ir pasitenkinimo dalimi. Taip pat jie pradeda ieškoti dalykų, turinčių užslėptą reikšmę ir asmeninio ryšio su jais.

Ši veikla gali labai paskatinti dalyvių įsitraukimą ir kūrybiškumą. Nuotraukų rinkinių aptarimas ir analizė gali būti labai prasmingas užsiėmimas kritinio mąstymo ugdymui, kadangi reikia aiškiai iškomunikuoti, kodėl vienos nuotraukos ir rinkiniai įtraukia labiau, nei kiti, ir kaip nufotografuoti ir sudaryti rinkinį taip, kad sukurtume įtaigesnį ir konceptualesnį rezultatą.